

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 42. Ex tractatu de oratione pro defunctis, & de indulgentiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul. XVI. Deum odio habeat, Deum blasphemet,
A.C. 1567. & legi Dei repugnet.

XLVIII. Prava desideria, quibus ratio non consentit, & quæ invitus patitur, sunt prohibita præcepto, *non concupisces.*

XLIX. Concupiscentia, sive lex membrorum, & prava ejus desideria, quæ inviti sentiunt homines, sunt vera legis inobedientia.

L. Omne scelus est ejus conditionis, ut suum auctorem, & omnes posteros eo modo inficere possit, quo infecit prima transgressio.

LI. Quantum est ex vi transgressionis, tantum meritorum malorum a generante contrahunt, qui cum minoribus nascuntur vitiis, quam qui cum majoribus.

LII. Diffinitiva hæc sententia, Deum homini nihil impossibile præcepisse, falso tribuitur Augustino, cum Pelagii sit.

LIII. Deus non potuisset ab initio talem creare hominem, qualis nunc nascitur.

§. XLII.

Ex Tractatu de oratione pro defunctis, & de Indulgentiis.

LIV. In peccato duo sunt, actus, & reatus: transeunte autem actu, nihil manet nisi reatus, sive obligatio ad pœ-

pœnam: unde in Sacramento Baptismi, Sæcul. XVI.
 aut Sacerdotis absolutione, proprie reatus peccati duntaxat tollitur, ministerio
 autem Sacerdotis solum reatus tollitur. A C 1567.

Ex Tractatu de Indulgentiis.

LVI. Quando per eleemosynas, aliaque pœnitentiæ opera Deo satisfacimus pro pœnis temporalibus, non dignum pretium Deo pro peccatis nostris offerimus, sicut quidam errantes autumant (nam alioqui essemus, saltem aliqua ex parte redemptores) sed aliquid facimus, cujus intuitu Christi satisfactio nobis applicatur, & communicatur.

LVII. Per Passiones Sanctorum in indulgentiis communicatas non proprie redimuntur nostra delicta, sed per communionem charitatis nobis eorum passiones impertiuntur, ut digni simus, qui pretio Sanguinis Christi a pœnis pro peccatis debitis liberemur.

LVIII. Celebris illa Doctorum distinctio, Divinæ legis mandata bifariam impleri, altero modo quantum ad præceptorum operum substantiam tantum, altero quantum ad certum quemdam modum, videlicet secundum quem valeant operantem perducere ad regnum æternum (hoc est ad modum meritorium) commentitia est, & explodenda. Illa quoque

Sæcul XVI.
A C. 1567. que distinctio, qua opus dicitur bifariam bonum, vel quia ex objecto, & omnibus circumstantiis rectum est, & bonum (quod moraliter bonum appellari consuevit) vel quia est meritorium regni æterni, eoquod fiat a vivo Christi membro per Spiritum Charitatis, rejicienda putatur.

LX. Similiter & illa distinctio duplicis justitiæ, alterius, quæ fit per Spiritum Charitatis inhabitantem, alterius, quæ fit ex inspiratione quidem Spiritus Sancti cor ad pœnitentiam excitantis, sed nondum cor inhabitantis, & in eo charitatem diffundentis, qua divinæ legis justificatio impleatur, odiosissime & pertinacissime rejicitur.

LXI. Denique & illa distinctio duplicis vivificationis, alterius, qua vivificatur peccator, dum ei pœnitentia, & vitæ novæ propositum & inchoatio per Dei gratiam inspiratur, alterius, qua vivificatur, qui vere justificatur, & palme vivus in vite Christo efficitur, commentitia indicatur, & Scripturis minime congruens.

LXII. Non nisi Pelagiano errore admitti potest usus aliquis liberi arbitrii bonus, sive non malus, & gratiæ Christi injuriam facit, qui ita sentit, & docet.

LXIII. Sola violentia repugnat libertati hominis naturali.

LXIV.

LXIV. Homo peccat, etiam da-
mnabiliter in eo, quod necessario facit.

Sæcul XVI.
A C. 1567.

LXV. Infidelitas pure negativa in
his, quibus Christus non est prædica-
tus, peccatum est.

LXVI. Justificatio impii fit formali-
ter per obedientiam legis, non autem
per occultam communicationem, & in-
spirationem gratiæ, quæ per eam justi-
ficatos faciat implere legem.

LXVII. Homo existens in peccato
mortali, sive in reatu æternæ damna-
tionis, potest habere veram charitatem,
& charitas etiam perfecta potest con-
sistere cum reatu æternæ damnationis.

LXVIII. Per contritionem etiam
charitate perfectam, & cum voto sus-
cipiendi Sacramentum conjunctam, non
remittitur crimen extra casum necessi-
tatis, aut Martyrii, sine actuali susce-
ptione Sacramenti.

LXIX. Omnes omnino justorum af-
flictiones sunt ultiones peccatorum ipso-
rum: unde & Job, & Martyres, quæ
passi sunt, propter peccata sua passi sunt.

LXX. Nemo præter Christum est
absque peccato originali: hinc beata
Virgo mortua est propter peccatum ex
Adam contractum, omnesque ejus af-
flictiones in hac vita, sicut & aliorum
justorum, fuerunt ultiones peccati a-
ctualis, vel originalis.

LXXI.

Sæcul. XVI. LXXI. Concupiscentia in renatis
 A.C. 1567. relapsis in peccatum, in quibus jam do-
 minatur peccatum est, sicut & alii ha-
 bitus pravi.

LXXII. Motus pravi concupiscen-
 tiæ sunt pro statu hominis vitiati,
 prohibiti præcepto: *non concupisces*: un-
 de homo eos sentiens, & non consen-
 tiens, transgreditur præceptum: *non*
concupisces: quamvis transgressio pecca-
 tum non reputetur.

LXXIII. Quamdiu aliquid concupi-
 scentia carnalis in diligente est, non
 facit præceptum: *diliges Dominum Deum*
tuum ex toto corde tuo.

LXXIV. Satisfactiones laboriosæ ju-
 stificatorum non valent expiare de con-
 digno pœnam temporalem restantem
 post culpam condonatum.

LXXV. Immortalitas primi hominis
 non erat gratiæ beneficium, sed natu-
 ralis conditio.

LXXVI. Falsa est doctorum senten-
 tia, primum hominem potuisse a Deo
 creari, & institui sine justitia naturali.

„Quas quidem sententias stricto co-
 „ram nobis examine ponderatas (quam-
 „quam nonnullæ aliquo pacto sustineri
 „possent in rigore, & proprio verborum
 „sensu ab assertoribus intento) hære-
 „ticas, erroneas, suspectas, temera-
 „rias, scandalosas, & in pias aures of-
 „fense

Sæcul. XVI.
A.C. 1567.

„fensionem immittentes, respective, ac
 „quæcunque super iis verbo, scriptoque
 „emissa præsentium auctoritate damna-
 „mus, circumscribimus, & abolemus,
 „deque eisdem, & similibus posthac,
 „quoquo pacto loquendi, scribendi, &
 „disputandi facultatem quibuscunque
 „interdicimus: qui secus fecerint, ipsos
 „omnibus dignitatibus, gradibus, hono-
 „ribus, beneficiis, & officiis perpetuo
 „privamus, ac etiam inhabiles ad quæ-
 „cunque decernimus, vinculo quoque
 „anathematis eo ipso innodamus, a quo
 „nullus Romano Pontifice inferior, va-
 „leat ipsos excepto mortis articulo li-
 „berare. Ceterum ut jam commoti his
 „de rebus tumultus, & contracta odia
 „facilius comprimi possint, simulque ani-
 „marum saluti plenius consulatur, di-
 „lecto filio nostro Antonio, titulo San-
 „cti Bartholomæi in Insula Presbytero
 „Cardinali, Granvellano nuncupato,
 „per Apostolica Scripta mandamus, ut
 „ipse, quid ad perpetuam dictarum Sen-
 „tentiarum, & scripturarum abolitio-
 „nem, quid ad arcenda hujusmodi pro-
 „loquia, & disputationes, quid deni-
 „que ad unionem, & pacem cum com-
 „muni omnium, & Ecclesiæ Catholicæ
 „satisfactione componendam factu opus
 „sit, imprimis diligenter expendat, de-
 „inde in iis omnibus, quæ pro com-

Hist. Eccles. Tom. XLVIII. F muni

Sæcul XVI
A. C. 1567.

„muni salute, tranquillitate, & hono-
 „re optimum judicaverit, salva semper
 „Ecclesiæ prædictæ unitate, etiam per
 „alium, seu alios fide, doctrina, &
 „religione præstantes ocyus exequatur,
 „faciatque, quidquid decreverit invio-
 „late ab omnibus observari, contradi-
 „ctores quoslibet per censuras, & pœ-
 „nas prædictas, ceteraque juris, & fa-
 „cti remedia opportuna, appellatione
 „postposita, compescendo invocato et-
 „iam ad hoc, si opus fuerit, auxilio
 „brachii sæcularis, non obstantibus,
 „quod forsitan aliquibus ab Apostolica
 „sit, Sede indultum, quod interdicti, su-
 „spendi, vel excommunicari non pos-
 „sint, per literas Apostolicas non facien-
 „tes plenam, & expressam de verbo ad
 „verbum de indulto hujusmodi mentio-
 „nem, & quibuslibet aliis privilegiis,
 „exceptionibus, indulgentiis, & lite-
 „ris Apostolicis specialibus, vel gene-
 „ralibus, quorumcunque tenorum exi-
 „stant, per quæ præsentibus non ex-
 „pressa, vel totaliter non inserta, esse-
 „ctus præsentium impediri valeat quo-
 „modolibet, vel differri, & de quibus,
 „quorumque totis tenoribus de verbo
 „ad verbum habenda sit in nostris lite-
 „ris mentio generalis. Nulli ergo omni-
 „no hominum liceat hanc paginam no-
 „stræ damnationis, circumscriptionis,
 „abo-

abolitionis, interdicti, decreti, & man-
 dati, privationis, & innodationis in-
 fringere, vel ei ausu temerario con-
 traire: si quis autem attentare præ-
 sumperit, indignationem Omnipoten-
 tis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli
 Apostolorum ejus, se noverit incurfu-
 rum. Datum Romæ apud Sanctum
 Petrum, Anno Incarnationis Domini-
 cæ millesimo, quingentesimo, sexage-
 simo septimo, prima Octobris Ponti-
 ficatus nostri anno secundo.

Sæcul. XVI.
 A. C. 1567.

§. XLIII.

*Hæc Constitutio a Cardinale Gran-
 vellano ad Morillonum Vicarium ge-
 neralem suum transmissa.*

Quamprimum hæc Constitutio in Va-
 ticano Palatio fuerat approbata,
 mox Granvellanus Cardinalis, illam ad
 effectum deducere, suæque auctoritate
 munire jubebatur: igitur is illam trans-
 misit ad Maximilianum Morillonum
 suum Mechliniensis Archiepiscopatus
 Vicarium Generalem, ac tum Arien-
 sis Ecclesiæ in Arthesiæ Comitatu Præpo-
 situm, & postea Tornacensem Episco-
 pum, qui Bruxellis agebat, cum Car-
 dinalis literas die decima tertia No-
 vembris hoc anno datas acciperet: por-
 ro haud abs re erit, si propria, quibus